

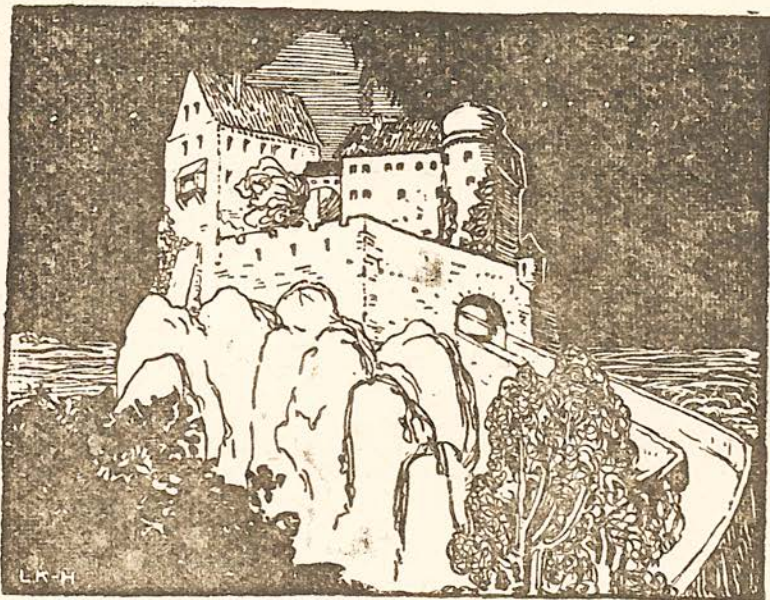
Не след дълго дочул, че царя страда от безсъние. Бил се съветвал с разни лекари, но никой не могъл да му помогне.

Тайно съобщили на дядото, че царя го измъчвали някакви видения. Всяка нощ, щом си легне, явяват се духовете на хората, онеправдани от него, нападат го и го душат, и искат да им върне това, което е взел. И така — чак до сутринта.

Сам царя обещал на тоя, който го избави от тая беда, да му даде пълна кисия с пари.

— Аз, — казал Янко, — зная против тая беда вярно средство, но мога да го кажа само на царя.

Съобщили веднага за това на царя, и той заповядал да се яви пред него дядото.

Погледнал го царя и казал:

— Ако ти, дядо, ми помогнеш, ще получиш кисия с пари, ако не, — ще заповядам с кучета да те прогонят.

— Воля ваша, — казал дядото, — с треперящ от старост глас. Близко сто години живея вече на света, много неща научих, много зная. Против виденията, които пречат на човека да спи, има само едно средство: да се скрие добре под юргана, а после да свали от себе си ризата, с която е легнал, да я свие на кълбо, да я хвърли през прозореца и да рече: на ти, Янко, моята риза! И така винаги да прави щом има безсъние, но да изменя само имената, вместо Янко, да вика Иван, Марин. Да облече най-чистата риза и веднага да скочи под юргана.

Не се харесал никак тоя съвет на царя, казал на дядото, че е глупав и стар и му заповядал да се махне от пред очите му.